

Komentar Evandelja: Svadbeno ruho

Evandelje XXVIII nedjelje kroz godinu i komentar.

Evandelje Mt 22, 1-14

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prispopobama: »Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: ‘Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dodite na svadbu!’ Ali

oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama: ‘Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Podjite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!’ Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.« Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: ‘Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?’ A on zanijemi. Tada kralj reče poslužiteljima: ‘Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.’ Doista, mnogo je zvanih, malo izabralih.«

Komentar

U ovoj prispopobi Isus govori o tome kako kralj poziva mnoge ljude na svadbenu svečanost svog sina, ali začudo nitko od gostiju ne prisustvuje proslavi. Izgovora je mnogo i različitih, ali krajnji je rezultat taj što ne dolaze. „Bog je dobar prema nama, on nam slobodno nudi svoje prijateljstvo, on nam slobodno nudi svoju radost, svoje spasenje", komentira papa Franjo, „ali mnogo puta ne prihvaćamo njegove darove, na prvo mjesto stavljamo svoju materijalnu brigu i svoje interese; pa čak i kad nas Gospodin pozove, čini nam se da nam puno puta smeta ”[1].

Bog doživljava poricanja i odbijanja od onih kojima nudi svoje darove. Ali njegova ljubav ne poznaje razočaranje. Zato šalje svoje sluge da izađu na sve ceste i pozovu na gozbu sve koje susretnu, dobre i zle bez

razlike. Upadljivo je da su pozvani i negativci. Gospodin nikoga ne isključuje iz svog poziva. Poziv, koji su neki odbili, nailazi na prihvatanje kod ljudi koji prije nisu bili dio njegovog kruga poznanika, ljudi s kojima nije imao veze. Muškarci i žene, bilo koje kulture i stanja, čak i oni koji se ne mole ili nemaju veze s Bogom, svi smo pozvani na svetost, na sudjelovanje u nebeskoj slavi. Nitko nije isključen.

"Svi kršteni znaju što je vjenčanje kraljevog sina, a što gozba", rekao je sveti Augustin, propovijedajući o ovom evanđeoskom odlomku. Gospodnji je stol spremam za sve koji žele na njemu sudjelovati. Nikome nije zabranjen pristup, ali najvažnija stvar je način na koji to možemo učiniti "[2]. Darežljivi Božji poziv, kojeg predstavlja kralj, za sudjelovanje u nebeskoj slavi, koju simbolizira vjenčani domjenak, besplatan je i univerzalan.

Evandželje sada kaže da "kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruho.“ Svi su pozvani na spasenje. Vrata su otvorena za svakoga tko želi ući, ali prije uživanja u slavi uslijedit će sud. Vrhovni sudac, koji je sposoban vidjeti u dubinu srca, ocjenjivat će ono što je u životu svakog od nas. „Isus je svojim propovijedanjem navijestio sudnji dan - kaže Katekizam Katoličke Crkve. Tada će biti osuđeno grešno nevjerovanje koje je posve prezrelo milost od Boga ponuđenu. Ponašanje prema bližnjemu otkrit će prihvaćanje ili odbijanje milosti i ljubavi Božje (...). Sin, pak, nije došao suditi, nego spasiti i dati život koji je u njemu. Odbijanjem milosti u ovom životu svatko već sudi samoga sebe, prima po svojim djelima; odbijajući Duha ljubavi, može sebe osuditi i za vječnost.“[3]. Za stol mogu jesti samo oni koji su voljni.

U Isusovoј prispopobi jasno je da nije važno što je učinjeno u prošlosti, već da je neophodan uvjet da se nosi svadbeno ruho, odnosno da se ima čistu dušu i raskajano srce, da se prihvati ton života koji će svjedočiti Božje milosrđe prema drugima. Isus poziva sve za svoj stol, ali zahtijeva poštivanje pristupa. Iz tog je razloga sveti Pavao podsjetio Korinćane da prije pristupanja svetkovini Euharistije, sakramentu gdje tražimo predokus nebeske slave, trebaju pažljivo ispitati svoju savjest: „Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela“ (1. Kor 11: 28-29).

Danas je dobar dan, čak i ako se osjećamo umrljano, da očistimo dušu, prigrimo ljubav i uživamo u pozivu koji nam Isus upućuje na nebesku gozbu.

[1] Papa Franjo, Angelus, 12.
listopada 2014.

[2] Sveti Augustin, Propovijed 90, 1.

[3] Katekizam Katoličke crkve, br.
678-679

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-vigesimo-octavo-
domingo-ordinario-ciclo-a/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-vigesimo-octavo-domingo-ordinario-ciclo-a/) (7.07.2025.)